

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201212160/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Hun og jeg byttede undertiden Klæder og red ud paa Visit; hun var i det hele taget altid sammen med os Dreng og var mere Dreng end Pige. Dette holdt Tante Thora ikke af; hun lukkede hende inde, for at hun ikke skulde blive ødelagt af „de vilde Dreng“. Men vi trak hende i Triumf ud af Vinduet og bortførte hende.

Tante Thora var pukkelrygget, gnaven og pessimistisk, og vi Børn kunde ikke lide hende.

De to mindste *Jens Frederik* og *Svend*, gik meget paa egen Haand og havde deres egen Bande, men fik sommetider Lov til at være sammen med os andre. De imponerede engang os allesammen ved at bryde Pengeskuffen op i Chatollet og stjæle alle Kobberpengene for at spille Klink med dem; Sølv og Guld rørte de derimod ikke. Vi lod dem nok senere høre, at saa dybt var vi dog ikke sunkne, at vi stjal Penge, men i vore Hjerter sad der en hemmelig Misundelse over, at „de smaa“ havde funderet paa noget, som vi andre ikke havde gjort.

Og iøvrigt førte vi altsaa dér paa Gaarden vort muntre Liv; vi sejlede ud paa Dammen i Bryggerkarrerne og væltede, løb paa Skøjter og faldt i Møddingpølen, løb dyngvaade hjem til Lauritz Jeppesen og blev puttede i hans Forældres store Ægteseng, medens Tøjet blev tørret. Engang laa vi dér 6 Dreng og min lille Søster, saa nøgne som i Paradis, og ventede paa, at vort Tøj blev tørt.

Og jeg ser endnu tydeligt for mig Morten Therkildsen, da han var dumpet gennem Isen paa Møddingpølen. Han kom op igen, trak sine Klæder af og stod nu, rystende af Kulde og — himmelblaa over hele Kroppen! Thi hans Tøj var farvet med „Kugleblaat“, og nu havde det paa Grund af Væden smittet af paa hans Krop.

Det Syn glemmer jeg aldrig, og jeg bevarer det som et Symbol paa min Barndom, der var himmelblaa som Morten Therkildsens kugleblaa Legeme.